

Fallet med frisören som gjorde ett klipp

På Sten Falks gata fanns det en gammal frisersalong som hette ”Moderna frisyrrer”. Det hade den hetat i femtio år. Dit gick Falk ibland och klippte sig och fick då alltid ett trevligt samtal på samma gång. En dag berättar frisören något mystiskt för detektiven.

I salongens skyltfönster fanns det många solurblekta fotografier av huvuden med frisyrrer från 1950-talet. Det var bra, tänkte Falk. Han gillade att allt var som lite gammalmodigt.

- Välkommen Falk, sa den gamle frisören, som hette Henry Knopp. Han reste sin magra gestalt när Falk klev ned en halvtrappa och hängde av sig sin skrynkliga deckarrocksrock. Han satte sig vant ned i stolen och frisören satte fast ett poröst litet papper runt Sten Falks hals och svepte ett solkigt plasttäck över hans bröst. Falk sträckte sig efter Morgonbladet, som låg framför honom på bänken.

- Som vanligt, sa Falk. Han slog upp dagstidningen och ögnade över rubrikerna.

- Ja, du Falk, man får både se och höra ganska mycket i det här yrket, sa Knopp. En del kunder är verkligen märkliga...

- Jasså? Falk blev nyfiken. Som till exempel vadå?

- Ja, en vildvuxen karl kom in här i går, och ville bli både rakad och klippt. Dessutom skulle jag färga håret rött på honom, och sen det lustigaste av allt, ha ha...

- Ja, vad var det?

- Han ville att jag skulle raka skallen uppe på hjässan, så att han såg flintskallig ut. Kan ni tänka er, som en munk, med håret kvar på sidorna och i nacken. Är det något nytt mode?

- Man vet aldrig, svarade detektiven och fastnade i samma stund för en artikel i tidningen.

FÖRFALSKARE OCH FÖRVANDLINGSKONSTNÄR PÅ FRI FOT, stod det. "Den ökände falskmyntaren och maskeringsexperten Aspon Humbug rymde igår från fängelset i en tvättsäck på utförsel. Rymningen var helt oväntad, fången hade under 3 års tid studerat gamla böcker om en variant av hinduism som gjort honom mycket inåtvänd. Religionen förbjuder bland annat utövaren att klippa allt kroppshår. Den som lämna upplysningar så att brottslingen grips, får belöning på 3000 kronor"

- Vad hände sen? Falk började kunna lägga ihop ett och annat.

- Ja, han betalade en hundralapp och gick. Han frågade var ungarshotellet låg, och jag visade.

- Har du kvar hundringen? frågade Falk.

Alfons Knopp tittade i kassalådan.

- Han var den enda kunden i går, och du är den första idag, så det måste ju vara den här, sa han och räckte detektiven en alldeles ovikt hundralapp. Falk synade sedeln noga, luktade på den och höll den mot ljuset.

- Hmm. En ganska bra förfalskning, daterad år 2000, fast utan vattenstämpel. Luktas indisk rökelse, rentav, som man använder vid religiösa ceremonier. Ring polisen och säg att de ska ta med sig fingeravtrycksregistret och gå till ungarshotellet, så hittar de rymningen. Då kanske du kan göra ett *ekonomiskt* klipp, Knopp!

Vad hade Sten Falk dragit för slutsatser?

Lösning:

1/ Humbug hade odlat långt hår och skägg för att kunna klippa av det efter rymningen, och på så sätt få en sorts "bakvänd" förklädnad. Han kallades ju för "förvandlingskonstnär".
2/ Han studerade indisk hinduism i fängelset, och tände säkert rökelse, som luktar starkt. Hundralappen hade han säkert gömt hela tiden (3 år), och den hade också börjat lukta. Därför förstod Falk att den var Humbugs. Dessutom var den ju falsk, och han var ju falskmyntare.